

**Költészet napi verspályázat díjazottjai 2021.**

**József Attila – versmontázs**

**I. helyezett: Győri Roland 11.C**

**Mint szívemben a halál**

*A valóság nehéz nyomait követve,  
szoktatom szívemet a csendhez  
és mintha a szív örökről-örökre  
fenyegetően és esengve,  
gyártja a kínok szúró fegyverét  
az értelemig és tovább!*

*Rab vagy, amíg a szíved lázad,  
mely, hitetlen, csodára vár.  
És most szivedből szépen  
kihull halálod is,  
föl kéne szabadulni már!*

## II. helyezett: Szajkó Blanka 11.C

### Költőnk és sora(i)

Csak az olvassa versemet  
Ki ismer engem és szeret  
Aki megbánt én nem bántom  
Aki sajnál nem sajnálom  
Szívemben vágyhegylánc, jaj kráteres  
Egy őrült lélek máglyákat keres

A föld egyszer elszalad alólunk  
S elsüllyedünk ha nincsen partunk  
S várunk a föld, az ég, a semmi és én  
Ismeretlen hegyek tetején  
Ahol a köd, a csönd sosem ragyog  
Én már ködből, csöndből vagyok

Egyszer megláttam a ködöt  
A nagy fényességek mögött  
Hol a semmi ágán ül szívem  
köréje gyűlnek szelíden  
S én szégyenverten lopózkodtam arra  
Nem találok szavakat magamra.

Mióta éltem forgószélben  
Próbáltam állni helyemen  
Azon a kicsiny darabka helyen  
Ahol jelenést kért az eszem  
Ahol a bőrünk összeért  
Egész életemmel ottan éltem én

Hidd el kilométerekre vagyunk magunk  
elől

És nem tudjuk hogy az égbolt  
fejünk felül

Anyáölbé vágy  
És a dráma csupán csönd  
Akárha lent akárha fönt

Ó egy percre megláttam magam  
Ott a napban, bordám szaggattam  
Hátulról keresztülnéztem magamon  
Kár volna magamat eladnom  
A helyemet megálltam  
Születtem, elvegyültem és kiváltam

Zord bűnös vagyok azt hiszem  
Talán eltűnök hirtelen  
Fáj a szívem, a szó kihül  
Egész nyáj leszek benne. Egyedül  
Nincsen apám se anyám  
És érthetetlen, hogy mindig így lesz ezután

### **III. helyezett: Bruda Gabriella 11.A**

#### **Utolsó kiáltás**

Volt fényes és szép életem,  
Ennek vége már!  
Nem nyafognék, de mostmár késő,  
Akárhogyan lesz, immár kész a leltár.

Eveztem én az élet kék taván;  
Éjten éjjel, reges reggel.  
Harmattá vált bennem a Gond és Teher;  
S úgy láttam, hogy bennem él tovább.

Végy ki e mélyből engemet!  
Kár volna magam eladnom!  
Oh, én nem így képzeltem el a rendet!  
Itt minden csupa rom.

A város fölött a tél még gőzölög.  
Nincs helyem így élők közt;  
S már halálom is hasztalan.  
Éltem, s ebbe más is behalt...

**IV. helyezett: Hinel Gabriella 10.A**

**Patkánypuha éj**

József Attila montázs

'Patkánypuha éj'

Harminchat fokos lázban égek mindig,  
Jaj, majdnem összenyom a félelem,  
Tizenöt éve írok költeményt -  
Azt se magamról. Olyan egyszerű az életem.  
A mindenséggel mérd magad;  
Ez zúgott bennem, mint a tenger,  
Ha szólítanak, utánam minden ittmarad,  
Én mondom: még nem nagy az ember.  
Mint alvadt vérdarabok, úgy hullnak eléd,  
Én nem vagyok te, én nem csupán látszom.  
Vagyok, mint a hideg, világos és nehéz,  
Hogy szabad lélek legyen a világon.  
Én már ködből, csöndből vagyok,  
És énbennem is leng a mérleg,  
Nem találok szavakat magamra  
S nincsen szavam a holdvilágos éjre.  
Szeretem és szeretnek nagyon  
Kikért annyira sóvárogtam én,  
S ha nem volt még halálos szerelem,  
Nem halhatunk meg, élnünk kell tovább,  
Mert megőrjít a patkánypuha éj.

## Sárkány Maja 9KnyB

### Versmontázs

Mivelhogy már jókat szaladtunk,  
azt hittük, hogy sokat haladtunk.

-Hé emberek, hova, hova?

-Ahová munkát, dolgot kapnánk  
tág világban ide s tova..

Magyar vagyok, de európai.

Párizs, szeress, én földemet viszem,  
szép földemet, mely csókjaidra vár  
mert nem csókolja itten senkisé.

(Azt a tüzet, ó jaj, kéne rakni,  
hogy fölmelegednének az emberek...)